

N:o 26.

Ank. till Riksd. Kansli d. 23 April 1867, kl. 6 e. m.

*Memorial, med förslag till Instruktion för Riksdagens Revisorer af
Riksbanken.*

Vid verkställd granskning af den utaf Rikets Ständer vid 1862 och 1863 årens riksdag fastställda instruktion för deras Revisorer öfver Bankoverket, har Utskottet funnit någon annan hufvudsaklig förändring deri icke erforderlig, än hvad beträffar dels det i § 3 litt. a) förekommande stadgande att ifrågavarande Revisorer egde bestämma hvilka lån skola, såsom osäkra, inom linien föras, dels den uti 8 § intagna bestämmelse angående Revisor tillkommande resekostnads-ersättning och dagtraktamente.

Så länge revisionen af f. d. Banko-diskontverkets förvaltning och räkenskaper förrättades af särskilde, utaf Rikets Ständer utsedde Revisorer, tillkom det desse att, efter Styrelsens förslag, bestämma hvilka lån borde, såsom osäkra, föras inom linien; och då, enligt Utskottets i Memorial N:o 11 gjorda samt af Riksdagen godkända förslag, granskning af numera Diskont-kontorets förvaltning och räkenskaper kommer att af särskilde Revisorer åter verkställas, bör omförmälda bestämmande tillkomma dem; varande föreskrift härom intagen i det förslag till instruktion för Revisorerna till granskning af Diskont- och Lånekontoren, hvilken Utskottet för Riksdagen framlägger.

Hvad angår resekostnadsersättning och traktamente till Revisorerna af Riksbanken, så och då Utskottet anser förenämnda ersättning samt traktamente böra beräknas i öfverensstämmelse med hvad som består ledamöter af Riksdagens Andra Kammare, har berörda 8 § blifvit i sådan syftning uppställd.

Uti öfriga §§ äro endast sådana redaktionsförändringar vidtagna, som af den nya Riksdags-ordningen föranledas.

Med iakttagande häraf får Utskottet framlägga följande förslag till

Instruktion för Riksdagens Revisorer af Riksbanken.

§ 1.

Revisorerne, utsedde och förordnade på det sätt och till det antal, Riksdagsordningen uti 72 § stadgar, skola å den i nämnda § bestämda tid i Banken sammanträda och styrka sin behörighet att i revisionsförrättningen deltaga.

§ 2.

Revisorerne ega att, vid deras första sammanträde, emottaga följande berättelser, nemligen:

1:o af Bankofullmäktige, dels om Bankens tillstånd, rörelse och förvaltning i sin helhet och dels angående Tumba pappersbruk; samt

2:o af Styrelserna öfver Diskont- och Lånekontoren, om dessa diskontinrättingars rörelse och förvaltning.

§ 3.

Revisorerne åligger:

a) att granska Riksbankens tillstånd i alla dess delar samt huru densamma, efter den tid, som sednast församlade Banko-Utskotts eller Revisorerers granskning omfattat, styrdt och förvaltadt blifvit;

b) att härvid noga tillse, huruvida så väl Fullmäktige och öfrige styrelseledamöter, som Bankens samtliga embets- och tjenstemän ställt sig de för detta verk gällande lagar, ordningar och reglementen till efterrättelse, samt behörigen iakttagit och vårdat hvad dem för öfrigt ålegat eller varit anförtrodt;

c) att derest något skulle finnas vara försummadt eller eljest kräfvat rättelse, härå fästa Fullmäktiges uppmärksamhet och derjemte hos Riksdagen förhållandet anmäla samt föreslå de åtgärder, som till vinnande af behörig verkställighet eller rättelse härutinnan böra vidtagas;

d) att dessutom till laga beifran af vederbörande befordre så beskaffade förseelser af Fullmäktige, öfrige styrelseledamöter eller Bankens embets- och tjenstemän, att Revisorerne anse åtal i anledning deraf böra ofördröjligen anställas;

e) att öfver sådana frågor, derom Fullmäktige kunna vilja med Revisorerne rådgöra, sina åsigter och utlåtanden Fullmäktige meddela;

f) att pröfva och afgöra besvär, som af Bankens embets- och tjenstemän eller betjente blifvit i befodrings- eller andra dem rörande mål hos Revisorerne i föreskrifven ordning anförda; dock kan, genom Revisorerne i följd häraf fattade beslut, någon befodran icke återgå; och

g) att, om anledning dertill skulle förefinnas, äfven utan anförda klagomål göra erinringar vid åtgärder och beslut, som i frågor rörande tillsättning af tjänster, löner eller pensioner blifvit af vederbörande vidtagna.

§ 4.

För öfrigt skola Revisorerne vid deras förrättning noggrannt iakttaga hvad så väl Riksdags-ordningen i afseende å dem innehåller, som den för Fullmäktige utfärdade ansvarighetslag stadgar och förmår; börande Revisorerne doldt och förtägadt hålla hvad som rör enskilde personers förhållanden till Banken, eller för öfrigt, i afseende å detta verks förvaltning, enligt Riksdagens beslut, tyst vara bör.

§ 5.

Revisorerne vare det förbjudet att, med undantag af de i 8 och 9 §§ af denna Instruktion omförmälda arfvoden och ersättningar, ingå i något slags disposition af Bankens medel, under hvad titel eller till hvad behof det vara må. Revisorerne ega icke heller att på annat sätt, än i ofvanstående 3 § stadgadt är, befattna sig med befodringsärenden eller frågor om tillsättning af tjänster, löner eller pensioner.

§ 6.

Till befodrande af revisionsförrättningens skyndsammare gång, kunna Revisorerne sammanträda på afdelningar för ärendenas beredning, men alla frågor om anmärkningar eller anmälanden skola slutligen in pleno föredragas och afgöras. Uppstå vid öfverläggningarne skiljaktiga meningar, skola Revisorerne till protokollet afgifva sina röster, hvilka per capita beräknas, med afgörande röst för ordföranden, då rösterna äro lika; hvarje ledamot dess reservationsrätt dock förbehållen.

§ 7.

Efter fulländad revisionsförrättning, böra Revisorerne öfver hvad dervid förekommit till Riksdagen afgifva utförlig berättelse, som tillika skall innehålla upplysning om Bankens ställning samt huruvida något emot dess förvaltning varit att erinra; börande denna berättelse, sedan densamma blifvit af Revisorerne underskrifven, tillställas Fullmäktige, hvilka ofördröjligen låta till trycket befodra och sedermera med allmänna tidningarne utdela berättelsen jemte de upplysningar, som af deruti anmärkta förhållanden möjligen kunna påkallas; hvarförutan samma berättelse, med tillhörande bilagor, skall af Fullmäktige till Riksdagen öfverlemnas, äfvensom tryckta exemplar deraf näst sammanträdande Revisorer tilldelas.

§ 8.

Hvarje Revisor eger beräkna traktamente af 10 R:dr om dagen under tiden för revisionsförrättningen, äfvensom resekostnads-ersättning från sitt hemvist till Stockholm och åter, sålunda att ersättningen utgår: när resan sker med skjuts, efter 3 R:dr 75 öre för milen; när resan sker på ångfartyg, med ett belopp, som motsvarar afgiften för dubbel hyttplats eller, då hytt ej förekommer, en salongsplats; och när resan sker på jernväg, med ett belopp, motsvarande afgiften för plats i första klassens vagn; börande ersättningen utgå efter det eller de olika sätt att färdas, som för resan verkligen begagnats. Resekostnads-ersättning tillkommer dock icke Revisor, som, i följd af annat allmänt uppdrag, under den tid revisionen pågår, vistas å revisionsorten, samt för sådant uppdrag åtnjuter dylik ersättning; och traktamente utbetalas ej till Revisor, som tillika utöfvar riksdagsmannakallet och därför uppbär arvode; kommande hädanefter, liksom hittills, halfva beloppet af utgående traktamenten och resekostnader att af Banken godtgöras.

§ 9.

Lämpliga arvoden åt den i och för revisionen af Riksbanken anställda kansli- och vaktbetjening ega Revisorerna att, i mån af arbetets vidd och beskafhet, bestämma, samt anordnandet deraf åt Fullmäktige uppdraga.

I händelse Riksdagen godkänner detta förslag till Instruktion; hemställer Utskottet,

att Riksdagen må hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhålla, att samma Instruktion varder, genom nådig Kungörelse, till allmän kändedom meddelad.

Stockholm den 23 April 1867.

W. F. Tersmeden,

Ordförande.